

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

งานวิจัยในชั้นเรียน

โดย

อาจารย์ศรินทร์ต์ วีระเนตินันท์

เรื่อง การแก้ปัญหาให้นักเรียนขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

สภาพปัญหา

นักเรียนในโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร มีหลากหลาย บางคนก็มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ บางคนก็ไม่มีน้ำใจ ไม่ว่าจะป็นกลุ่มเพื่อนด้วยกันหรือกับครูอาจารย์ บางคนหวงของ หวงความรู้ ไม่รู้จัก การให้ ถ้าวัยเด็กยังมีลักษณะนิสัยเช่นนี้ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นปัญหาต่อสังคม

วิธีการแก้ปัญหา

การที่นักเรียนไม่รู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนเป็นลูกคนเดียว ลูกคนสุดท้อง เป็นผู้รับอย่างเดียว ไม่เคยรู้จักการให้ การแบ่งปันผู้อื่น ครูจึงมีหน้าที่ต้องแก้ปัญหา ปรับพฤติกรรม นักเรียนให้อยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข มีกรณีศึกษา คือ วันหนึ่งทางโรงเรียนจัดกิจกรรมไปทัศนศึกษา นอกโรงเรียน กว่าจะกลับมาโรงเรียนก็เลยเวลาอาหารกลางวันไปมากแล้ว ทางโรงเรียนจึงให้นักเรียน เล็กๆ รับประทานอาหารก่อน ส่วนเด็กโตให้รอก่อนเพราะที่นั่งไม่พอ มีนักเรียนคนหนึ่งมีขนมในกระเป๋า เขาได้หยิบขนมขึ้นมารับประทานระหว่างรอ เพื่อนที่อยู่รอบๆ เห็นเข้า จึงแบมือขอแบ่ง แต่เด็กคนนั้นไม่ ยอมแบ่งให้เพื่อน เพื่อนก็มาฟ้องผู้วิจัย ผู้วิจัยก็ขอร้องให้แบ่งเพื่อน เขาก็ไม่แบ่ง วันต่อมาผู้วิจัยซื้อขนม มา 1 ชิ้น และเรียกเด็กคนนั้นมาพบเป็นการส่วนตัว บอกว่า “ครูซื้อขนมมาฝากแต่ไม่ให้บอกเพื่อน เพราะเพื่อนจะว่าครูลำเอียง” วันต่อมาผู้วิจัยก็ทำเช่นนี้ซ้ำอีกประมาณ 3-4 วัน จนกระทั่งมีอยู่วันหนึ่ง เด็กคนนี้นำขนมมาให้ครู แต่บอกว่า “ให้แบ่งคนละครึ่งนะครับ” ยิงดีที่ให้แบ่ง แสดงว่าเด็กเริ่มรู้จักการ ให้ ผู้วิจัยจึงได้โอกาสอบรมเพิ่มเติม ทำให้เด็กคนนี้มีนิสัยเปลี่ยนไป

สรุปผลการวิจัย/แก้ปัญหา

การสร้างนิสัยให้นักเรียนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ครูต้องแสดงออกเป็นรูปธรรม และค่อยๆ ซึมซับ เข้าไปในตัวเด็ก จะทำให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่รู้ตัวไปในทางที่ดีขึ้น